

İnsan

– Oğuz batın · 05 Mart 2014

Beş dakikalık bir zevk sonucunda aktığımız hayatta,
Beşiğimizi tıngırdatıp yüklemeye çalıştığımız anlamda,
O kadar saf o kadar temiz ve berrak sularda,
İnsan...

Kıçımıza bir hemşirenin vurmasıyla ilk ağlayışlarımızın,
Masumiyeti gider zaman su gibi aktığında,
Ağlar bir dediği hemen olmayınca,
İnsan...

Kah evin önünde kah eve yakın parklarda,
Tanışıp kaynaşır masumca komşunun çocuklarıyla,
Oynanan ilk oyunlarında öğrenir oyun oynamayı hayata,
İnsan...

Anne kucağından düşer ilim ocağına,
Ağlamasıyla ana yüreği nöbettedir okulda,
Kaynaşırsa arkadaşlarıyla ilk satışı anasına,
İnsan...

Bir filozoftan farkı yoktur sorgulamakta,
Sorularının sayısı artar zamanla,
Karşı cinsle ilk iletişimde dikkati farklılıklarda,
İnsan...

Soruları azalır zihni dolmaya başladıkça,
Karnı toktur artık öcü diye korkutmalara,
Sever,kendini bulur peri masallarında,
İnsan...

Sever,aşkın ne olduğunu tanımlayamasa da,
Girer,çıkmaq istemez peri masallarından,
İlk ihanettir!İhanet anne ya da babaya,
İnsan...

Anne kucağı baba ocağı anlamsızlaştığında,
Aşk koyulaşır meşk sohbeti attığında,
İlk tecrübedir!Aşka ve arkadaşlığa,
İnsan...

Soruları çoğalır zaman aktıkça,
Sormaz önceki gibi anne ya da babaya,
Sorduğu soruları zihindedir ve cevabı da,

İnsan...

Sorulu cevaplı hayata hazırlanmakta,
İşyle aşkıyla denemeler yapmakta,
Kah canı yanmakta kah can yakmakta,

İnsan...

Bitmez soruları bitmez sorunları hayata atıldığında,
Bir başka soru bir başka sorunla karşı karşıya,
Evliliğimi nasıl yürütürüm,nasıl çocuğumu büyütürüm layıkıyla,
İnsan...

Değişen rollerde farklı hayat sahnesinin karşısında,
Yaşantılarından edindiği donanımlarla,
Oynar üzerine düşen rolleri layıkıyla,
İnsan...

İçindeki çocuğu öldürüp mezara koyduğu zamanda,
Vermiştir kendi ellerinle ağlayarak toprağa,
Anne ve babadan kalmıştır bir kuru hatıra,
İnsan...

Yine rol değişimiyle karşı karşıya,
Soran değil cevaplayandır saçına karlar yağdığına,
Mazisini konuşturan,
İnsan...

Döker gözyaşlarını masasından eksilen arkadaşlarının arkasından,
Döker kalp yaslarını hayat arkadaşının elvedasıyla,
Tek başına kalan,
İnsan...

Muhtaç kalır evladının bakımına,
Çeker kahır el kızı ya da el oğlundan,
Fedakarlığından susan,
İnsan...

İsmimizin kulağımıza fısıldanıp okunan ezan,
Duyulduğu gün bütün herkes tarafından,
Ağlayan değil olur ağlanan,
İnsan...

Arkasından ardına bıraktıkları ile bırakılan,
Bir hiç uğruna başlanan kavgalardan,
Kemikler sızlatan,
İnsan...

Der ki "Sadece bu dünyaya nefes almaya gelmişim."
Der ki "Keşke paradan ziyade size insanlık verip öğretseydim."

OĞUZ BATIN

Dayanamadım bunu da paylaşayım dedim..